

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a členov senátu JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí 9. februára 2009 prerokoval sťažnosť **T. S.**, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. januára 2009, sp. zn. 3 Ntc 1/2009, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 509 ods. 5 Tr. por. sťažnosť zadržaného **T. S.** **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne uznesením zo 17. januára 2009, sp. zn. 3 Ntc 1/2009, vzal zadržanú osobu **T. S.** podľa § 17 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z. z. do väzby s tým, že väzba začala 14. januára 2009 o 14.15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Rozhodol tak na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom vo Viedni, Rakúska republika z 13. marca 2006, sp. zn. 224 Ur 4/06, na občana Slovenskej republiky **T. S.** a na základe návrhu Krajskej prokuratúry v Trenčíne na vzatie zadržaného do väzby. Konštatoval, že zadržaná osoba má sklony k páchaniu trestných činov majetkovej povahy, čo vyplýva z toho, že za túto trestnú činnosť bol opakovane odsúdený v posledných troch prípadoch na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Podľa oznámenia polície sa zadržaná osoba v mieste trvalého bydliska nezdržuje a táto skutočnosť odôvodňuje obavu, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo trestu.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť zadržaná osoba. Sťažnosť bližšie neodôvodnila.

Najvyšší súd preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu na občana Slovenskej republiky T. S. je zrejmé, že tento je trestne stíhaný na území Rakúskej republiky pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin ťažkej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 4, § 129 číslo 1, § 130 2. veta rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého sa mal dopustiť spolu s ďalšími osobami celkovo v šiestich prípadoch a za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 1 do 10 rokov.

Predseda senátu rozhodol o európskom zatýkacom rozkaze v rámci lehôt stanovených zákonom. Zadržaná osoba spáchanie trestných činov poprela s tým, že len stíhané osoby vozila, ale nemala vedomosť o tom, že tieto páchajú trestnú činnosť. Za stíhanú trestnú činnosť hrozí uloženie vysokého trestu, rovnako ako by tomu bolo aj podľa Trestného zákona Slovenskej republiky. Obava z vyhýbania sa trestnému stíhaniu je preto v konkrétnom prípade dôvodná navyše posilnená tým, že podľa správy Obvodného oddelenia Policajného zboru v Partizánskom z 15. januára 2008 sa zadržaná osoba v mieste trvalého bydliska dlhodobo nezdržovala a miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť ani od rodičov a príbuzných zadržanej osoby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť T. S. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. februára 2009

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Martin Piovartsy

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková